Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

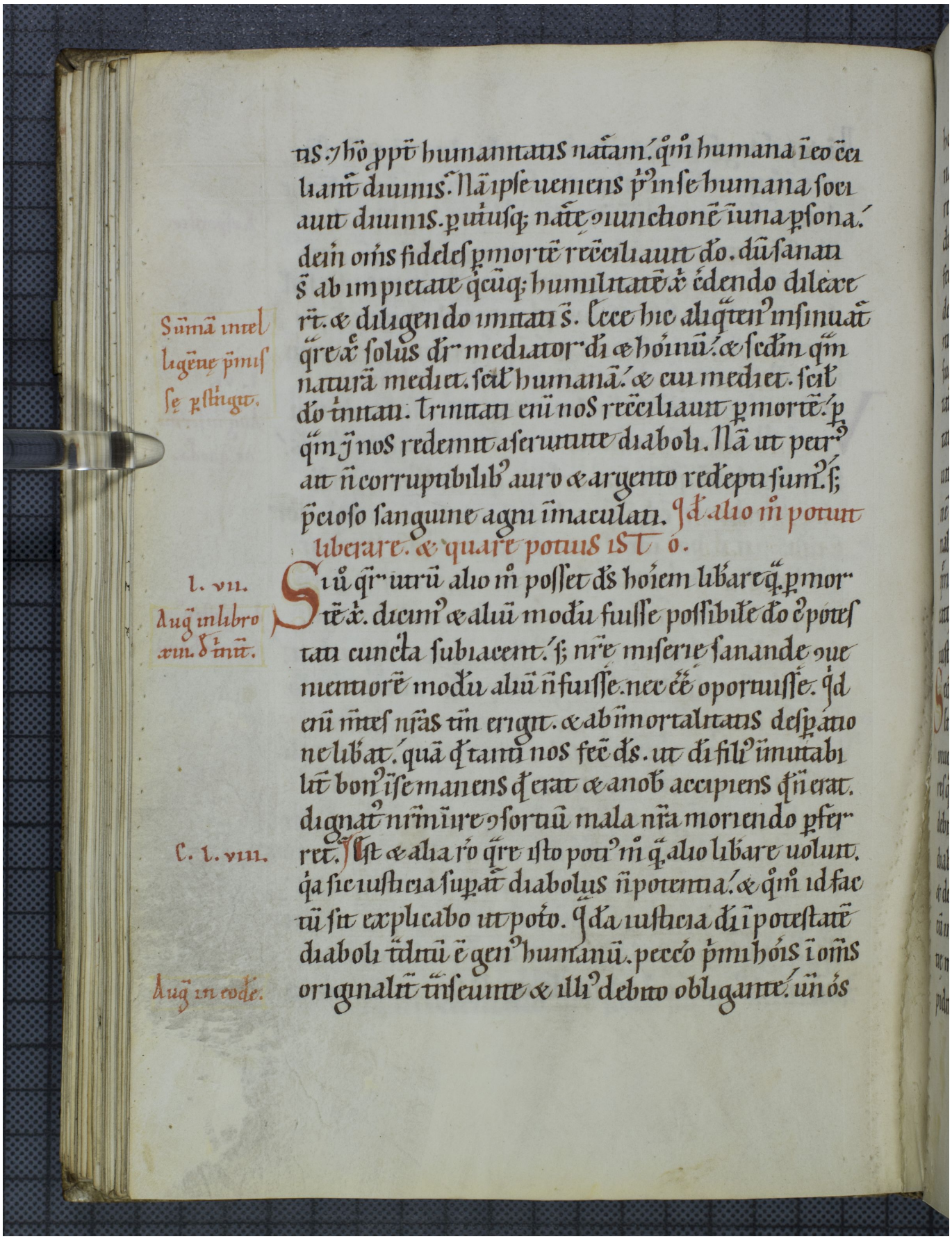

Sūmā inel ligēne p̄mis se pstingit.

tus. ꝙ hō ꝓp̄ humanitatis natam. q̄m humana i eo c̄ea liam̄ diuinis. Nā ipse ueniens p̄ in se humana soci auit diuinis. p̄ utiusq; nāt̄ē iunctionē iuna p̄sona. dein oīs fideles p̄ mort̄ē reconciliauit do. dū sanau s ab impietate q̄cūq; humilitat̄ē x̄ ēdendo dilexe rit. & diligendo imitau s. Lecce hic aliq̄n̄ insinuat q̄re x̄ solus d̄r mediator dī & hoīnū. & secdm q̄m naturā mediet. scil humanā. & cui mediet. scil do initau. Trinitati enī nos reconciliauit p mort̄ē. p q̄m ꝙ nos redemit aseruitute diaboli. Nā ut petr̄ ait n̄ corruptibilib̄ auro & argento redepti sum̄. s; pcioso sanguine agni īmaculati. Q̄d alio m̄ potuit liberare. & quare potius ist ō.

l. viii. Aug̃ in libro xiii. de trin.

Siū q̄r utrū alio m̄ posset ds hoiem libare q̄. p mor t̄ē x̄. ducim̄ & aliū modu fuisse possibile do & potes tati cuncta subiacent. s; nr̄e miserie sanande que nemo r̄ē modu aliū n̄ fuisse. nec ēē oportuisse. q̄d enī mites nr̄as tm̄ erigit. & ab īmortalitatis desp̄atio ne libat. quā q̄ tamū nos fec̄ ds. ut di filiꝰ īmutabi lit̄ bonꝰ ipse manens q̄ erat & anob accipiens q̄d erat. dignat̄ nr̄m̄ iure & sortiū mala nr̄a moriendo p̄fer ret. C. l. viii. Ist & alia r̄o q̄r isto potu m̄ q̄ alio libare uoluit. q̄a sic iusticia supat̄ diabolus n̄ potentia. & q̄m id fac tū sit explicabo ut puto. Q̄d a iusticia dī i potestat̄ diaboli tūdē tū ē genꝰ humanū. peccō p̄mi hóis i oīs originalit̄ tūseunte & illi debito obligante. ūn ós

Aug̃ in eode.